

овчаря и казалъ: Слушай, братко, направи, каквото си намислилъ. Богъ, наистина, ще те посети. Пригответи се да Го приемешъ. Следъ това Мойсей се скрилъ задъ храститъ, да гледа, какъ Богъ^ъ ще посети овчаря. Какво видѣлъ? Огънь слѣзълъ отъ небето и изгорилъ агнето на овчаря, който презъ това време сладко дрѣмалъ. Като се събудилъ и видѣлъ, че агнето го нѣмало, овчарьтъ се зарадвалъ, благодарилъ на Бога за посещението, което му направилъ, и продължилъ работата си.

Следователно, ще знаете, че има начинъ, по който и Богъ може да яде. Има единъ огънь, отъ който хората изгарятъ, но има единъ огънь, въ който душитъ горятъ и не изгарятъ. Въ този огънь сж горѣли мъченицитъ и праведнитъ хора. Този огънь наричаме „огънь на любовта“. Той носи въ себе си знанието, отъ което всѣки човѣкъ се нуждае. Силата на човѣка се крие въ знанието, съ което разполага. Отъ знанието пъкъ той може да разбере, какво е постигналъ и до каква степенъ на развитие се намира. Всѣки човѣкъ трѣбва да знае, съ какво разполага, за да не изпада въ заблуждения.

Единъ день Диогенъ, който поучавалъ хората, решилъ да се уедини въ гората, далечъ отъ шума, да си почине малко. Както намислилъ, така постъпилъ. Той се уединилъ въ гората и седналъ подъ една сѣнчеста круша, да почива и размишлява. Единъ селянинъ го съгледалъ отдалечъ и веднага се отправилъ къмъ него, да му иска нѣкакъвъ съветъ. Като видѣлъ, че и тукъ не го оставятъ спокоенъ, Диогенъ се ядосалъ на селянина и мислѣлъ да му се скара и да го върне назадъ. Въпрѣки това той се въздържалъ, приелъ селянина, изслушалъ го, далъ му съветъ и, следъ като се сбогувалъ съ него, казалъ си: Какво направи, Диогене? Отъ толкова години учишъ хората, какъ да живѣятъ, какъ да се отнасятъ помежду си, а въ единъ моментъ си готовъ да развалишъ това, което си направилъ. Виновенъ ли е този човѣкъ, че му се сърдишъ? Ако искаше никой да не те смущава, ти трѣбваше да съобщишъ, че днесъ не приемашъ гости. Въмѣсто да се сърдишъ, ти трѣбваше да поканишъ селянина да седне при тебе, да се разговаряте приятелски и да си хапнете заедно. Така се разговарялъ Диогенъ съ себе си и се